

Piper: Det Lovforslag, som her behandles, er jo en meget begrænset Revision af Apotekerloven. Den Gang Medicinalkommissionen fik endt sit Arbejde og Apotekerloven blev forelagt, lykkedes det at føre denne Lov omtrent uforandret gennem Rigsdagen, og det er for mig Bevis paa, at den Lovgivning, der den Gang blev udformet, maa have været ret tilfredsstillende til alle Sider. De Betragtninger, som det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Birch) fremsatte, og som ogsaa det ærede 13de landstingsvalgte Medlem (Martin Olsen) var noget inde paa, er jo Betragtninger, som i høj Grad blev debatteret i Medicinalkommissionen i sin Tid, og Betragtninger, som af og til har været fremme i den offentlige Forhandling. Jeg tror dog, at de for en stor Del mere har teoretisk Interesse. Naar Folk er syge, stilles der de Krav, at de kan faa Lægemidlerne saa gode som muligt, saa billige som muligt og saa nemt som muligt. Disse tre Krav kan imidlertid ikke helt falde sammen. Hvis man vil have Lægemidlerne saa let tilgængelige som muligt, ja, saa var maaske Vejen den at gøre Apotekernæringen fri, saaledes som det ogsaa har været nævnt af de ærede foregaaende Talere. Men hvis man vil have god Medicin, er dog vist det System, vi er inde paa her i Landet, at foretrække. Jeg har en Gang talt med en Mand, som havde rejst meget i Udlandet, og han var ikke begejstret for Apotekerne i visse andre Lande, for, sagde han, man fik aldrig det, man forlangte, hverken i Kvalitet eller Vægt. Jeg tror, man i det store og hele maa sige, at Betjeningen paa vore Apoteker er god. Hvad Billigheden angaar, fastsættes Taksterne jo af Justitsministeriet med visse Mellemlum, og kan de være billigere, er det en Fejl af Ministeriet, at de ikke sættes billigere. Man maa imidlertid lægge Mærke til, at naar man skal opfylde det tredje Krav: at gøre Adgangen til Medicin saa let som muligt, kommer man noget i Strid med Kravet om Billighed, for naar man vil have Afstanden til Apotek saa kort som muligt, faar man etableret en Del Apoteker, der har ondt ved at svare sig og ikke vilde kunne svare sig, hvis Priserne blev væsentlig billigere. Det kommer altsaa an paa, hvilket Krav man lægger mest Vægt paa, naar man skal tage en Bestemmelse.

Der har ogsaa været Tale om de reelle Privilegier. Det er nævnt, at de kun udgør ca. $\frac{1}{3}$ af samtlige Privilegier. Det er selvfølgelig for en rent teoretisk Betragt-

ning, kan jeg maaske sige, en Uting, at der er Forskel paa Privilegierne; der er noget inden i os, som siger, at det skal være ens alt sammen. Spørgsmaalet er imidlertid, hvorledes man skal komme af med dem, de er jo nu en Gang en Kendsgerning. Det ærede 8de tingvalgte Medlem var inde paa, at man burde bibeholde de Afgifter — hvis jeg forstod ham ret —, der nu ydes af Apotekerne, og se at faa samlet saa stor en Sum, at man kunde afløse de reelle Privilegier. Men det vil sige, at man i nogle Slægtled i alt Fald maatte være med til gennem højere Medicinpriser at betale Afløsningen af de reelle Privilegier, og Spørgsmaalet er saa: Hvad Glæde vilde Forbrugerne egentlig have af, at Varerne blev solgt fra et Apotek med personligt Privilegium i Stedet for et med reelt Privilegium. Jeg tror ærlig talt ikke, Forbrugerne havde nævneværdig Gavn af det. Derimod vilde jeg betragte det som en Fordel, at man ved at lette Apotekerne for den Afgift, der hidtil har været svaret, gøre den ringere, kunde komme til at sætte Priserne ned, og det antager jeg, den højtærede Minister vil drage Omsorg for, naar han faar Lovforslaget gennemført.

Spørgsmaalet om Eleverne blev berørt af det ærede 13de landstingsvalgte Medlem (Martin Olsen). Jeg ved ikke, om det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for en Begrænsning af Elevernes Tal, men det tror jeg ikke vilde være sundt der saa lidt som andre Steder; det er jo ikke alene i dette Fag, der bliver uddannet mange flere, end der er Brug for i selve Faget. De Kundskaber, vedkommende faar, kan jo ogsaa tjene til Fundament i andre Livsstillinger, og saa maa de paagældende søge derhen; saaledes sker det i saa mange andre Erhverv. Jeg tror i det hele ikke, det er sundt, at der gribes alt for meget ind fra Statens Side. Jeg tror, man er gaaet den rigtige Mellemvej, saaledes som Apotekervæsenet er ordnet her i Landet, og jeg kan selvfølgelig aldeles ikke følge det ærede 13de landstingsvalgte Medlem, naar han sluttede sig til den Tanke, der blev fremsat af det ærede Medlems to Partifæller i Medicinalkommissionen, som foreslog, at Apotekervæsenet skulde overtages af Staten. Det vilde sikkert ikke bidrage til, at man fik god og billig Medicin, medmindre Skatteyderne skulde betale Differencen.

Som jeg sagde før, foreslaar dette Lovforslag en stærkt begrænset Revision. Det omhandler væsentlig det ene Punkt i Apotekerloven: Apotekerkontrollen. Apoteker-